

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا.
 وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا
 الأحزاب، 45-46

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ:
 « لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ
 وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ »
 البخاري، الإيمان، 8

Kıymetli Kardeşlerim!

Bundan 14 asır önce inançsızlığın, zulmün ve ahlaki çöküşün karanlığında insan hayatı değersizleşmiş, güçlüler zayıfları ezmiş, kadınlar horlanmış, fakirler görmezden gelinmişti. Hak yerine güç, adalet yerine menfaat hâkimdi. Aile kavgaları bitmek bilmez, kan davaları nesiller boyu sürerdi. Kısacası insanlık âdeta yolunu kaybetmiş bir kervan gibi yönünü arıyordu. İşte böyle bir dönemde Yüce Allah, rahmetinin bir tezahürü olarak, insanlığa hem dünyada hem de ahirette kurtuluş yolunu gösterecek bir elçi gönderdi ve ona “Ey Peygamber! Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı; Allah’ın izniyle Onun yoluna çağıran bir davetçi ve aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.”¹ buyurarak onu âlemlere rahmet ve insanlığa bir rehber kıldı. Bu ayetle de sabittir ki Efendimiz (s.a.v.) vahyin hak olduğuna hayatıyla şahitlik etmiştir. Ayrıca kıyamet günü ümmetinin imanına tanıklık edecektir. Allah’a iman edenleri dünyada huzur, ahirette cennetle müjdelemiştir. İnkârın, zulmün ve günahın hem dünyada hem ahiretteki acı sonucunu haber vermiştir. Allah’ın izniyle insanları tevhide, adalete ve hak yola çağırmıştır. Sözüyle, ahlakıyla ve yaşayışıyla karanlıkları nura çevirmiştir.

Değerli Müslümanlar!

Resûlullah (s.a.v.) Kur’an’ın hayata yansımış hâli, ilahî emirlerin en güzel uygulayıcısı ve vahyin yaşayan tefsiri idi. Misafirini boş çevirmemek için gerekirse komşularından yiyecek alır, “Komşusu açken tok yatan bizden değildir.” buyururdu. Emaneti korumada genç yaşta “el-Emin” unvanını aldı. Kadınları “Cennet annelerin ayakları altındadır.” buyurarak onurlandırdı. Çocuklarla oyun oynar, yolda

karşılaştığında onları kucaklardı. Kendisine kötülük yapanı affederdir. “Bizi aldatan bizden değildir.” diyerek dürüstlüğü tembihlerdi. Ona duyulan sevgi sadece söz olarak kalmamalı, gönülde kök salmış bir bağlılık olmalıdır. Nitekim Efendimiz (s.a.v.) “Sizden biriniz, beni evladından, babasından ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe tam anlamıyla iman etmiş olmaz.” buyurmuştur.² Çünkü onu örnek almamak, pusulasız bir gemiyle dalgalı denize açılmak gibidir. Bu durumda yönümüzü şaşırır, hayat yolunda savruluruz. Haritasız yola çıkan bir yolcu gibi oluruz; varış noktamız belirsizleşir, yanlış yollara saparız. Ama onu örnek alırsak ailemizde huzur, toplumda güven, ticarete bereket, dostlukta vefa buluruz. Onun sünnetine sarılmak, karanlıkta elimize tutuşturulan sağlam bir kandil gibidir. Yolumuzu bulur, pusulamızı şaşırmayız. Ancak bunun için sünneti bilmek gerekir; bilmediğimiz bir yolu yürüyemeyiz. Sünneti bilmek, onun sözlerini, davranışlarını, tercihlerini öğrenmek ve onları çağımıza taşımaktır. Bu sebeple, kendimiz ve ailemiz için yapmamız gereken; evlatlarımıza onu doğru tanıtmak, hayatını, ahlakını ve mücadelesini öğretmektir. Onu örnek almak, günlük işlerimizde onun dürüstlüğü, merhametini, sabrını yansıtmak; çevremize onun güzel davranışlarıyla örnek olmaktır. Evimizde sevgi dili hâkim olmalı; işimizde dürüstlük, komşulukta vefa, ailede şefkat Peygamber ahlakıyla yoğrulmalıdır.

Muhterem Müminler!

Önümüzdeki **çarşamba gününü perşembeye bağlayan gece (3 Eylül)**, Sevgili Peygamberimizin doğum yıl dönümü olan **Mevlid-i Nebi** gecesi bütün bu sorumluluklarımızı yeniden hatırlamak ve hayata geçirmek için eşsiz bir fırsattır. Camilerimiz bu gece salavatlarla, Kur’an tilavetleriyle, dualarla dolacak; gönüllerimiz rahmetle, muhabbetle, kardeşlikle birleşecektir. Geliniz bu Mevlit Kandili’nde hayatımızı yeniden onun rehberliğinde şekillendirelim. Onu tanımayı, sünnetini öğrenmeyi ve yaşamayı en büyük hedefimiz kılalım. Kalplerimizi salavatlarla, evlerimizi Kur’an tilavetiyle süsleyelim. Yaptığımız her işi onun ahlakıyla güzelleştirip çevremize rahmet saçalım. Bu mübarek gecede, kalplerimiz Gazze’de, Suriye’de ve dünyanın dört bir yanında zulüm altında inleyen mazlum kardeşlerimizle birlikte atsın. Dualarımız, onların özgürlüğü, huzuru ve güvenliği için semaya yükselsin. Rabbimiz bizleri izinden ayrılmayan, ümmetin derdiyle dertlenen ve şefaatine nail olan kullarından eylesin. Amin

Aziz Müminler!

Malumunuzdur ki, Gazze’de kardeşlerimiz iki yılı aşkın süredir yeryüzünün en ağır zulmüne maruz bırakılmaktadırlar. A bırakıldılar, suları kesildi, çocuklar yetim ve ksz, kadınlar dul bırakıldı; nice ocaklar söndürüldü. şehirler kuşatıldı, mülteci kampları harabeye çevrildi, masumların üzerine âdeta ölüm yağdırıldı.

Bütün bunlar yetmemiş gibi, şimdi de Gazze’de tam işgal harekâtı başlatan Netanyahu hkmeti, insanlık onurunu ve uluslararası hukuku bir kez daha ayaklar altına almaktadır. Yařam alanı kalmayan bir halkın dramına uluslararası kamuoyunun sessiz kalışı ise en az saldırılar kadar endişe vericidir. Bizler bu vahşeti şiddetle kınıyor, bütün dünyayı zulmün son bulması, adalet ve barışın tesis edilmesi için harekete geçmeye çağırıyoruz.

Ey Rabbimiz! Gazze’deki kardeşlerimizin feryadını işitensin. Onlara nusretini ihsan eyle. Ümmet-i Muhammed’e ve bütün insanlığa, zulmün son bulması için harekete geçme iradesi, cesareti ve kararlılığı nasip eyle. Amin.